

Sedíme na lavičce pod břízou a přemýšlíme, jak začít ten náš superrychlý virtuální rozhovor o desce a kapele **Garcia**?

*Tak třeba nejprve ty nacionále :-)* odkud se s Katkou znáte?

S Katkou se známe od natáčení živáku "**Večírek**" kapely Teagrass, na které nás oba pozval Jirka Plocek. To bylo někdy před 4-5 lety a od té doby si slibujeme spolu něco nahrát. Během těch let jsme vystupovali v různých sestavách, Katka hostovala s Druhou trávou, natočila duet s Pavlem Bobkem na jeho posledním CD "

***který nikdy nebyl in***

***Muž,***

", které jsem produkoval; duet s Peterem Rowanem na moje bluegrassové cédéčko "

***Dueling Fingers***

"; já nahrával banjo pro Dún an Doras.

*Takže jste se spíš mýjeli, než potkávali :-)* a kdy to tedy vyšlo poprvé oficiálně a podle Vašich představ?

Vloni v létě jsme dostali nabídku zahrát na festivalu v Chebu, a protože žádná z našich dosavadních kapel nemohla, řekli jsme kytaristovi Petru Košumberskému, Katčinu spoluhráči z DaD, basistovi Adamu Stivínovi, nacvičili hodinový set a šli hrát. Repertoár se většinou odvíjel od toho, co už měli Katka s Petrem nazkoušeno, my jsme jen doaranžovali banjo/píšťalu a basu.

*Takže tam to prvně klaplo a jaký byl výsledek?*

Neřekl bych, že to prvně klaplo. Klapalo nám to víceméně vždycky, ale tato sestava měla natolik zajímavý zvuk, že jsme se rozhodli nahrát spolu cédéčko. Přizvali jsme bubeníka a perkusistu Davida Landštofa a týden před Velikonocema nahráli u Martina Ledviny ve studiu album ***Woven Ways***.

*CD jsem slyšel už snad 100x a upřímně řečeno jsem z něj absolutně nadšený! Pověz nám k němu víc, prosím.*

To mě těší? Naše "protkané cesty" obsahují převážně převzaté skladby, Katčiny oblíbené písně v angličtině a v irštině. Výjimkou jsou dvě původní instrumentálky, moje *Lung Ching* a Petrova *Via/Happy Man Burrito*, které ovšem zapadají do stylu cédéčka. Já bych ten styl charakterizoval jako irské funky s příchutí bluegrassu, nebo prostě world music.

*Vyzdvihl bys nějakou zvláštnost na CD?*

Zvláštnost ani ne, spíš novou zkušenost, kterou je pro mě použití naprogramovaných bicích a perkusí v několika skladbách, za což je zodpovědný spoluproducent a můj bývalý spoluhráč z Druhé trávy Martin Ledvina. Dále bych rád zmínil skladbu *May Morning Dew* (spojenou s písní *The Snows They Melt The Soonest*

a instrumentálkou

*Tribute to Peadar O'Donnel*

), kterou jsme nahráli jako bonus a která se zvuku cédéčka trochu vymyká. Naučil jsem se ji od Davyho Spillana, hraju ji už 5 let a celou tu dobu se mě lidi ptají, na které že je to desce? takže teď na Woven Ways :-)

*Ještě, prosím Tě, jak tuhle spolupráci máme chápat - je to jen nějaké to hudební "odskočení si" anebo se teď směřuješ tudy?*

Garcia je pro mě srdcová záležitost, Katka zpěvačka nejvyšší kategorie a tohle cédéčko беру jako začátek naší spolupráce. Zároveň chci ale říct, že necítím Garcii jako náhradu za Druhou travu, ale jako součást mé hudební seberealizace a jsem moc rád, že vůbec mám možnost hrát s takto skvělými muzikanty.

*Tak to jsem moc rád. Přeju tedy mnoho dalších pěkných písniček a moc se těším, čím vším ještě budete překvapovat. Děkuji za Tvůj čas a za rozhovor.*

## **Luboš Malina o projektu Garcia**

Napsal uživatel Ondra Villon Vejsada  
Úterý, 11 Září 2007 03:00

---

I já děkuji.